

jich, v trest vězení tak předešlo, jak to vyměřeno v zákoně trestním od 27. května r. 1852 a v soudním řádu trestním od 29. července r. 1853, vidí se ministerium práv naříditi toto:

§. 1. Uložili se někomu v rozsudku trestním, nebo v nálezu v běhu řízení trestního od soudu trestního nebo od soudce vyšetřovacího vyšším, nějaká pokuta peněžitá, budiž zároveň vyřknuto, jaký trest vězení dle zákona trestního od 27. května r. 1852 (§. 260.) a dle soudního řádu trestního od 29. července r. 1853 (§. 6.) přijíti má na místo pokuty této, pakli by nebylo lze, pokuty vydobyti. Bylali uložena pokuta peněžitá níže pěti zlatých k. m., vyměřen buď trest vězení nejméně na 12 hodin.

§. 2. Když rozsudek trestní nebo nález nabude moci práva, má soud, jemuž náleží rozsudek trestní vykonati (§. 318. soudního řádu trestního), a uložili pokutu soudce vyšetřovací, tedy má soud vyšetřovací odsouzeného vyzvati, aby pokutu složil, a má mu k tomu vyměřiti lhůtu osmidenní a pohroziti mu, že bude sice k zapravení pokuty donucen, jestliže by lhůta tato bez účinku prošla, má soud neprodleně způsobiti, aby soud okresní (úřad okresní, úřad služnovský, pretura), v jehož okršliku odsouzený bydlí nebo se zdržuje, pokuty té na něm vymohl.

§. 3. K tomu konci má soud okresní učiniti, aby se odsouzenému, jestližeby pokuty nezaplatil, ihned část jmění movitého, dle soudního řádu civilního ku základu příhodného, kteráž by se s pokutou srovnávala, odňala a u soudu složila, anebo pakli by se toto učiniti nedalo, někomu jinému ve schování dala.

§. 4. Věci odňaté, nejsou tu peníze nebo veřejné úpisy dlužní, buďtež z povinnosti úřadu skrze některého znalce odhádány, a při licitaci soudní nejprve příští i také níže hodnoty odhadni, prodány; na to pak budiž pokuta i s útratami exekuce, ač zběhly jaké, zapravena a co přebude, odsouzení vydáno.

§. 5. Nastaneli za příčinou vymáhání pokuty toho potřeba, aby se exekuce vedla na statek nemovitý nebo na pohledanost nějakou, pojištěnou na statku nemovitém, vedena budiž exekuce taková prostředkem c. k. prokuratury finanční.

§. 6. Pakli by nebylo lze pokuty peněžité vymoci, anebo bylolyby to odsouzení nebo rodině jeho na dotklivou ujmu jmění nebo provozování živnosti, kdyby se pokuta na něm vymohla, tehdy má soud v §. 2. jmenovaný ve skutek uvéstí trest vězení, v případnosti této ustanovený.

Bylali pokuta peněžitá dobytá jen z části, vykonán buď trest vězení toliko dle míry reštu ještě nezapraveného.